

Sygn. akt II K 1013/17

1 Ds. 2078.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Becińska

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Rybińska

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód Moniki Barskiej

po rozpoznaniu dnia 23 listopada 2017 roku

sprawy:

P. K. s. R. i U. z domu K.,

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 sierpnia 2017r. o godz. 19:15 w W., gmina Ł. przy ul. (...) kierował pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości po drodze publicznej (I badanie godz. 19:15- 0,26 mg/l, II badanie godz. 19:31- 0,25 mg/l,

tj. o czyn z art. 178a§ 1 kk

ORZEKA:

I. Uznaje oskarżonego P. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu z tym odmiennym ustaleniem, że kierował pojazdem mechanicznym będąc w stanie po użyciu alkoholu- wynik 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1 kw i za to na podstawie art. 87 § 1 kw wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 800 (ośmiuset) złotych;

II. na mocy art. 87 § 3 kw orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 (sześciu) miesięcy;

III. na mocy art. 29 § 4 kw na poczet orzeczonego w pkt II środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawą jazdy od dnia 26 sierpnia 2017r.;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 (osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty i obciąża go wydatkami w wysokości 70 (siedemdziesięciu) złotych;

Sygn. akt: II K 1013/17

1 Ds. 2078.2017

UZASADNIENIE

W dniu 25 sierpnia 2017r. P. K. w godzinach wieczornych od godziny 23:00 spożył trzy półlitrowe piwa oglądając przy tym mecz w telewizji. Następnego dnia – 26 sierpnia- około południa wypił jedno piwo. W godzinach popołudniowych

do P. K. zadzwoniła małżonka z informacją, że zepsuł się jej samochód. P. K. pojechał po żonę pod sklep. W tym czasie w W. trwały dożynki. P. K. postąpił chwilę pod sklepem, żona spakowała swoje rzeczy i ruszył samochodem spod sklepu w kierunku miejsca zamieszkania. Po przejechaniu kilku metrów został zatrzymany przez nieoznakowany pojazd policji. P. K. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwsze badanie przeprowadzone (...) nr (...) w dniu 26.08.2017r. o godzinie 19:15 wykazało stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu 0,26 mg/l. Kolejne badanie przeprowadzone o godzinie 19:31 tym samym urządzeniem wykazało 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badania przeprowadzone urządzeniem (...) nr (...) o godzinie 19:47 i 19:49 wykazało 0,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 16v, 71v, protokoły badania stanu trzeźwości k. 2,4, świadectwa wzorcowania k. 2,5)

P. K. ma 41 lat, jest żonaty, prowadzi własną działalność gospodarczą, pracuje jako murarz, uzyskuje dochód w wysokości około 1450 złotych netto miesięcznie. Nie był dotychczas karany sądowo.

(dowód: karta karna k. 27, wyjaśnienia oskarżonego k. 16)

P. K. został oskarżony o to, że w dniu 26 sierpnia 2017r. o godz. 19:15 w W., gmina Ł. przy ul. (...) kierował pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości po drodze publicznej (I badanie godz. 19:15- 0,26 mg/l, II badanie godz. 19:31- 0,25 mg/l, tj. o czyn z art. 178a§ 1 kk

Oskarżony przyznał się do zarzucanego jemu czynu i złożył wyjaśnienia (k. 16v. akt). Wskazał, iż dniu poprzedzającym zatrzymanie wypił trzy piwa w godzinach wieczornych, zaś w dniu zatrzymania jedno piwo około południa.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, albowiem były one logiczne i znajdowały odzwierciedlenie w pozostałym materiale zgromadzonym w toku postępowania. Wyjaśnienie oskarżonego korespondowały przede wszystkim z wynikami badania stanu trzeźwości.

Sąd uznał co do zasady za wiarygodne dowodu z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania, w tym w szczególności z danych o karalności, protokołów badania trzeźwości, świadectw wzorcowania albowiem dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, ich treść nie budziła zastrzeżeń, nie były podważane przez strony, sąd nie znalazł podstaw by podważać ich prawdziwość.

W ustaleniach faktycznych poczynionych w sprawie, Sąd uwzględnił z jednej strony wynik pierwszego badania stanu trzeźwości oskarżonego wykonanego urządzeniem (...) o nr (...) o godzinie 19:15- wynoszący 0,26 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu. Z uwagi na fakt, że wynik zbliżony był do granicznego wyniku przesądzającego o tym, czy sprawca znajduje się w stanie po użyciu alkoholu czy w stanie nietrzeźwości przy ustalaniu wysokości stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu koniecznym było sięgnięcie do świadectwa wzorcowania. Z tego dokumentu wynika, że w przypadku zmierzonej wartości 0,25 mg/l niepewność pomiaru wynosi 0,01 mg/l. W praktyce oznacza to, że o tyle może się różnić wynik jaki zostanie uzyskany po przeprowadzaniu badania urządzeniem (...) w stosunku do rzeczywistego stanu osoby badanej. Zwrócić uwagę należy w tym miejscu także na fakt, że stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wykazywało tendencję malejącą, co z kolei oznacza, że alkohol znajdował się w fazie spalania, a zatem nie został przez sprawcę spożyty bezpośrednio przed zatrzymaniem.

Zgodnie z treścią art. 5 § 2 kpk niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego.

Przenosząc tę zasadę na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że uznając za wiarygodne pomiary stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu z jednej strony, z drugiej zaś mając na uwadze treść świadectwa wzorcowania, z którego wynika, że przy wyniku 0,25 mg/l niepewność pomiaru wynosi 0,01 mg/l, należało przyjąć, na korzyść oskarżonego, że w chwili czynu stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu wyniosło 0,25 mg/l alkoholu. Rozstrzygnięcie takie uwzględnia niepewność pomiaru urządzenia, która nie może być w ocenie sądu rozstrzygana na niekorzyść oskarżonego.

Przestępstwa z art. 178a kk w typie podstawowym (§ 1) dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Zgodnie z art. 115 § 16 pkt 1 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Czynność sprawcy prowadzenia pojazdu to każda czynność wpływająca bezpośrednio na ruch pojazdu, w szczególności rozstrzygająca o kierunku i prędkości jazdy. W literaturze przyjmuje się, że pojazdem mechanicznym jest pojazd wprowadzany ewentualnie poruszany w ruch przez umieszczony na nim silnik, wymagając by był to silnik o pojemności skokowej powyżej 50cm³ lub poruszany energią nie pochodzącą z siły mięśni ludzkich lub zwierząt albo napędzany siłą mechaniczną. Przestępstwo z art. 178a § 1 kk może być popełnione w każdym miejscu, w którym odbywa się ruch pojazdów. Przestępstwo z art. 178a § 1 kk można popełnić jedynie z winy umyślnej. Uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być objęty także zamiarem ewentualnym.

Z uwagi na fakt, że stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wyniosło 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i wykazywało tendencję malejącą przy kolejnych badaniach, sąd przyjął, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 87 § 1 kw. Kierowany przez niego samochód był pojazdem mechanicznym w rozumieniu art. 87 § 1 kk. Oskarżony podejmował czynności wpływające na jego ruch, które należy uznać za prowadzenie pojazdu mechanicznego.

Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonego P. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem iż kierował on pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym znajdując się w stanie po użyciu alkoholu i za to wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 800 złotych. Okolicznością łagodzącą przy wymiarze kary była dotychczasowa niekaralność oskarżonego, przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyrażona skrucha.

Na podstawie art. 87 § 3 kk Sąd obligatoryjnie orzekł wobec sprawcy wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 miesięcy. Stosownie do treści art. 29 § 1 kw zakaz prowadzenia pojazdów wymierza się w miesiącach lub latach, na okres od 6 miesięcy do 3 lat.

W punkcie III wyroku w myśl art. 29 § 4 kk na poczet orzeczonego wyżej środka karnego Sąd zaliczył okres zatrzymania od dnia 26 sierpnia 2017 r. dokumentu prawa jazdy.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 119 kpw w zw. z art. 626 § 1 kpk i art. 627 § 1 kpk albowiem oskarżony ma stałe dochody.